

ต่างหาก ไม่ใช่เจ็บปวดจนต้องมานั่งพยายามที่จะลบเลือนมันด้วย
เหล่านี้แบบนี้

เขาพยักหน้า

กุหลาบหัวเราะด้วยความยินดี ความจริงเธอไม่ใช่คนที่จะไป
ไหนๆ กับแขกของร้านง่าย ๆ หากไม่มีใจให้ บางครั้งเธอต้องขอให้
รัทท์หรือเมฆไปส่งเพื่อที่จะหลบหลีกเลี่ยงคำที่ตามติดไม่ยอมฟังเมื่อเธอ
ปฏิเสธ แต่รัทท์เอาหัวใจของเธอไปโดยไม่ต้องแตะต้องร่างกาย
เธอเชื่อว่าความสัมพันธ์ที่จริงจังจะต้องเริ่มต้นด้วยความพึงพอใจทาง
กายก่อน แล้วมีโอกาสนจะสืบสานต่อเนื่องในเมื่อรัทท์ยังไม่มีใคร
เคียงข้างเป็นตัวเป็นตน

ยังไม่ทันถึงเวลาปิดร้านหญิงสาวก็เข้าไปกระซิบกับเมฆ

“ กุหลาบกลับก่อนนะคะพี่เมฆ จะพาพี่ระไปส่ง วันนี้เมามาก
คงจะขับรถไม่ไหว ”

“ จะไปส่งที่ไหน พาไปถอนพิษเหล้าก่อนหรือเปล่า ” เมฆ
สรรพยก

เขายังโบกมือลามาจากโต๊ะของแขกประจำเมื่อร่างสูงหลังไหล่
กว้างที่เคยตั้งตรงเดินไม่มั่นคงผ่านออกไปโดยมีร่างบางสมส่วนใน
เครื่องแต่งกายที่เปิดเผยเรือนร่างของนักร้องสาวเกาะประคองออกไป
ด้วย.....

เวลาล่วงเลยเข้าวันใหม่มาแล้ว พอแขกคนสุดท้ายออกจาก
ร้าน พนักงานก็กระวีกระวาดเก็บกวาดทำความสะอาด เมฆตรวจดู
รายการรับจ่ายและนับเงินใส่ตู้นิรภัยตามหน้าที่ เมื่อเขาเสร็จงาน
พนักงานพากัน กลับไปเกือบหมดแล้ว มียามและเด็กเฝ้าร้านนั่งวง
รอบปิดประตูร้านอย่างที่เคยทำเป็นประจำ

“ ไปก่อนละนะ ” เขาเอ่ยลาเหมือนทุกคืน

“ ขับรถดีๆ นะพี่ ” เป็นคำตอบที่ได้รับทุกคืนเช่นกัน

ลานจอดรถมืดและเงียบ ร้านรวงในบริเวณข้างเคียงปิดประตู
ไปตั้งแต่หัวค่ำแล้ว ชายหนุ่มมีที่จอดรถประจำในมุมที่จะไม่เกาะกะ
ใคร เด็กในร้านจะมาทำความสะอาดเช็ดล้างรถให้เป็นประจำ เขา
แปลกใจที่คืนนี้ไฟตรงนี้เกิดจะดับ อาจจะหลอดไฟเสื่อมสภาพ แต่
เพราะความเคยชินกับสถานที่จึงไม่รู้สึกรู้สึกลับแปลก ได้แต่ตั้งใจว่าพรุ่งนี้
จะจัดการให้ลูกน้องเปลี่ยนหลอดไฟใหม่ให้สว่างดังเดิม

ชายหนุ่มยังไม่ทันจะไขกุญแจประตู เงาทึบ ๆ ก็แวบออกมา
แล้วร่างใหญ่ของมนุษย์สองคนก็โหมเข้าจู่โจมโดยไม่ให้ตั้งตัว เขาถูก
กระแทกเข้ากับตัวรถแล้วกระซากหันหน้ากลับมา อะไรที่แข็งและหนัก
กระแทกเข้ากับใบหน้าแรงจนหายไปข้างหลังด้วยความเจ็บปวดและ
มีนงง ในสายตาที่พร่าพรายคล้ายเห็นดาวระยิบ ร่างที่โง่งนถูก
กระแทกเข้าที่ท้องจนงอตัวกลับลงมา ของแข็ง ๆ นั้นฟาดซ้ำที่เดิม
แล้วก็แทบจะทุบที่บนใบหน้ากับร่างกายที่เคยดูแข็งแรงเพราะได้รับการ
บริหารดูแลอย่างดีตลอดมา สร้างความเจ็บปวดรวดร้าวจนแทบจะ
ทนไม่ไหว สติของเขาเลือนลางเมื่อรูตกับข้างรถลงมากองกับพื้น
รองเท้าหนาหนักยังจู่โจมกระแทกมาจากทั้งสองข้าง ร่างสูงใหญ่ที่
เคยมีกล้ามเนื้อสมบูรณ์งดงามลึมนอนตัวงอไม่มีทิศทาง ใบหน้า
ที่เคยหล่อเหลาแตกบวมเป็นแห่ง ๆ ประกฎทางโลหิตไหลซึม...

สีหน้าของเขาวดีไม่ได้ดีกว่าคนที่นอนเจ็บอยู่บนเตียงคนป่วย
เท่าไรนัก ใบหน้าและร่างกายที่บวมเป็นสีเขียวปนม่วงซ้ำของชายหนุ่ม
ถูกหุ้มด้วยเปลือกและผ้าพันแผล กระตุกร้าวหลายแห่ง กล้ามเนื้อ
และการแตกฉีกบนผิวหนังทำให้ต้องเย็บหลายสิบเข็ม

“ ใครทำ คุณเห็นหรือเปล่า ”

“ ไม่เห็น... มันมืด มันฟาดเอาๆ ไม่ถามไม่อะไรเลย...”

ชายหนุ่มพูดอย่างยากเย็น น้ำเสียงสั่นสะท้านบอกให้รู้ว่าเขายังถูก
หลอกหลอนด้วยความจำที่น่าสะพรึงกลัว

เขาวดีน้ำตาคลอ ลูบไล้ปลายนิ้วลงบนศีรษะของอีกฝ่าย
ปลอบเหมือนปลอบเด็ก “ โถ ถึงยังไงคุณก็ปลอดภัยแล้วนะ รักษา
ตัวให้หาย อีกไม่นานก็ลุกขึ้นวิ่งไล่จับสาว ๆ ได้เหมือนเดิม ”

“ ผมงกลัว...”

“ ไม่ต้องกลัว ที่นี่มีตำรวจดูแล ไม่มีใครมาทำอะไรคุณได้ ”

“ แต่ถ้าเขาตามมาอีกล่ะ ”

“ เขาจะตามมาทำไม เมฆคิดว่าเขาเป็นใครกันหรือ ”

ดวงตาของชายหนุ่มเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

“ มหาเศรษฐีคนนั้น.. เขาเคยมองผมเหมือนอยากจะทำให้ตาย ”

“ จาริตไม่รู้จักคุณ เขาจะทำอย่างนั้นทำไม ”

“ อาจจะระแวงคุณที่ด...”

“ ถ้ามีเรื่องอย่างนั้นจริง หยงคงต้องรู้อะไรบ้างแล้ว นี่หยง ยืนยันว่าไม่มีอะไรผิดปรกติ จาริตไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับทัตทยา แม้แต่คำเดียว ”

“ แต่ว่าผมกลัวจาริต ผมจะไม่กลับไปพักที่คอนโดอีกแล้ว จะย้ายไปอยู่ที่อื่น ”

เขาวดีจับมือที่สั่นเทาไว้ “ ได้ซี เหยาจะช่วยหาที่อยู่ใหม่ให้คุณไม่ต้องกลับไปพักที่เดิมอีกถ้าไม่อยากจะไป ”

“ ผมยังไม่อยากตายนะคุณเหยา ”

“ คุณไม่เป็นอะไรหรอก มันอาจจะเป็นเรื่องเข้าใจผิด พวกนั้นอาจจะทำร้ายผิดคนก็ได้ คุณรอดมาได้ ช่างในไม่มีอะไรเสียหาย รักษาตัวไม่นานก็หายนะ ”

ปากก็ปลอบ แต่ออกใจเธอก็หัวหนักล้าวิตกกังวล ไม่อยากจะทำอะไร จาริต เป็นคนส่งคนมาทำร้ายเมฆ แต่ทำทางที่เชื่อมั่นของเมฆก็ทำให้เธออึดอัดใจไม่ได้

เพราะว่ายุพยงปฏิเสธเด็ดขาดที่จะมาเยี่ยม ความจำเป็นเรื่องเงินทำให้เขาวดีต้องเป็นฝ่ายไปหาน้องสาว “ พี่ต้องจ่ายเงินสำหรับหาที่อยู่ใหม่ให้เมฆ อย่างน้อยจะต้องวางมัดจำล่วงหน้าสามเดือน ”

“ แล้วเงินที่วางมัดจำที่เก่าวันี่ล่ะ ปุบปับย้ายออกแบบนี้ก็โดนริบหมดละซี ”

“ ก็จะทำยังไงได้ ฎูริบก็ต้องให้ริบไปละ ”

“ ฮือ ไม่เห็นจะได้เรื่องเลย ” ยุพยงมีท่าทีไม่พอใจ

“ พระเอกของเธอนี่ตาขาวซีแยชะมัด นิดๆ หน่อยๆ ก็โวยวายจะวิ่งหนี ทำเดียว ตอนย้ายเข้าไปอยู่ หยงก็เสียไปแล้วตั้งหลายหมื่นบาท นี่จะทิ้งเงินมัดจำเก่าเสียเฉยๆ แล้วยังจะขอใหม่อีกด้วย มันจะมากเกินไปแล้วละมั้ง ”

เขาวดีนั่งอึ้งด้วยความขุ่นเคือง รู้มานานแล้วถึงความไร้น้ำใจของน้องสาว แต่เพิ่งจะรู้สึกจริงๆ ก็ครั้งนี้เมื่อเธอไม่เหลียวแลคนที่พี่สาวรักและห่วงใยที่ถูกทำร้ายจนบาดเจ็บ

“ ไม่รู้จะไปมีเรื่องกับใครที่ไหนมา พอโดนเล่นงานเข้าก็มาเหม่าว่าเป็นคุณริตแล้วจะให้หยงรับผิดชอบ แบบนี้ไม่แฟร์เลยนี่ ”

“ แล้วถ้าเป็นคุณจาริตจริงๆล่ะ ”

“ หยงไม่เชื่อ คนอย่างคุณจาริตจะเที่ยวส่งคนไปทำร้ายคนอื่นทำไม เขามีเงินทอง มีชื่อเสียงหน้าตา เขาไม่เอาพินเซนไปแลกกับเกลือหรอก ”

“ เมฆบอกว่าเขาหิงทัตทยา ”

“ ถ้าคุณริตหิงทัตทยาขนาดนั้น เขาก็ต้องพูดออกมาให้หยงรู้บ้างซี นี่ไม่เห็นมีอะไรผิดปรกติ ถึงจะเงิบๆ ไปบ้างแต่เป็นเพราะปัญหาเรื่องงาน ไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับทัตทยาเลยสักคำเดียว หยงไม่เชื่อหรือกว่านี่เป็นฝีมือของคุณริต ”

ท่าที่มั่นใจของน้องสาวทำให้เขาวดีต้องเงิบ.....

แม้จะปฏิเสธพี่สาวเสียงแข็งว่าจาริตไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่เมฆถูกทำร้าย ยุพยงก็อดที่จะรู้สึกไม่สบายใจไม่ได้เมื่อหนุ่มใหญ่ปรากฏตัว เธอทำท่าที่เหมือนไม่มีสิ่งใดผิดปรกติ แม้จะอยากรู้ครมครันว่ามีอะไรเกิดขึ้นในระหว่างชายหนุ่มกับทัตทยาหรือไม่ ในระยะหลังนี้เขาห่างเหินไปบ้าง สีหน้าเครียดขมขื่น พอถามก็ได้รับคำตอบว่า “ งานมีปัญหา ”

ปัญหาจากงาน ไม่มีอะไรมากไปกว่าคู่แข่งตัดราคาและแย่งส่วนแบ่งตลาดไป กับการที่ของที่เขาเข้ามาถึงทำเรื่องถูกยึดเพราะสำแดงรายการไม่ตรงความเป็นจริงจนต้องวิ่งเต้นกันจนเหน็ดเหนื่อย ถ้าจาริตพอใจกับทรัพย์สินเงินทองมหาศาลที่เขาถืออยู่ในเวลานี้ แม้จะไปจนถึงลูกหลานก็คงยังไม่พ้นความเป็นมหาเศรษฐีไปได้ หญิงสาวไม่เข้าใจว่าทำไมเขาจะต้องทนเหน็ดทนเหนื่อย ทนให้ความโกรธและความแค้นเคียดครอบงำในเมื่ออายุเขาก็ไม่ใช่หนุ่มๆ แล้ว

ในวันนี้ท่าทีของหนุ่มใหญ่อึ้งผิดแปลกไปกว่าเดิม สายตาก้าวของเขาทำให้เธอหายใจไม่ทั่วท้อง เธอต้องทำใจดีสู้เสือ บั้นรอยยิ้มและน้ำเสียงอ่อนหวานประจบเอาใจ

“ เมื่อไหร่คุณริตจะให้หยงเข้าไปช่วยทำงานที่ออฟฟิศละคะ หยงพร้อมอยู่แล้ว หรือว่าจะรอให้งานแต่งงานของคุณกับทัตทยาผ่านไปก่อน ”

หนุ่มใหญ่มองเธอด้วยสายตาเคร่งคืด สีหน้าขมขื่นเฉย “ อยากจะเข้าออฟฟิศไปทำงานจริงๆหรือ ”

“ โห่ ก็จริงนะซีคะ ตอนนี่หยงเรียนรู้งานไปตั้งเยอะแล้ว วันๆ ถ้าไม่ได้ไปไหน หากคุณไม่ได้ส่งอะไรมาให้ทำ หยงก็นั่งศึกษา

งานอยู่หน้าคอมนี้แหละ ”

ยุพยงแสดงความต้องการที่จะช่วยเขาบริหารงานมานานแล้ว ไม่เหมือนทัตทยาที่พอรู้ว่าจะต้องทำและพบกับอะไรบ้างก็หลีกเลี่ยง ถ่ายเดี่ยว เขารู้ว่าเป็นการยากที่จะฝึกธรรมชาติวิสัยของจิตใจ หากจะฝืนใจทัตทยาให้ทำงานแข่งขันที่ต้องใช้เล่ห์เหลี่ยมอยู่ตลอดเวลา นี้ ก็มีแต่จะทำให้งานเสียหายเท่านั้น

แต่ความฉลาดเฉลียวเชื่อมั่นของยุพยงทำให้เขามั่นใจ เธอไม่เห็นผิดแปลกที่จะโก่งภาษีหรือหลีกเลี่ยงกฎหมาย “ใครๆ เขาก็ทำกัน” เพราะอย่างนั้นจาริตจึงถึงกับยกคอมพิวเตอร์จอแบนกว้างรุ่นล่าสุดมาติดตั้งแล้วเชื่อมโยงเครือข่ายการทำงานมาที่นี้ บางครั้งเขาเข้าระบบไปติดตามงาน หากไม่เช่นนั้นก็จะส่งงานจากออฟฟิศมาให้เธอทำ กับให้ออกาสเธอเรียนรู้งานไปด้วย

ชายหนุ่มนิ่งมอง หญิงสาวอายุเยาว์คร่าวลูกหลาน อายุน้อยกว่าทัตทยาหลายปี แต่เธอสวยงามและครบงำเขาให้ลุ่มหลงจนยอมที่จะยกขึ้นมาเป็นผู้หญิงคนที่สองอย่างไม่ปิดบังแม้แต่กับคนที่เขากำลังจะแต่งงานด้วย เธอไม่ใช่คนที่มีคุณธรรมสูงส่ง แต่เขาจะต้องการผู้หญิงที่มีคุณธรรมไปทำไมในเมื่อเขาก็ไม่มีเช่นกัน

จาริตพิสมัยความกลอกกลิ้ง ถ้ามันไม่เป็นภัยกับตัวเขา

ท่าทีของชายหนุ่มผ่อนคลายลง ทว่าบทรักของเขารุนแรงกว่าที่เคย ราวกับว่าเขาได้ระบายความโกรธเกลียดใครต่อใครออกมาในฉากรักนั้นด้วย.....

ยุพยงตกลงกับรัทท์ไว้นานแล้ว ว่านอกจากการติดต่อทางอินเตอร์เน็ต เขาจะโทรศัพท์มาหาเธอไม่ได้ เธอจะเป็นฝ่ายโทรศัพท์หาเขาเองในเวลาที่ปลอดภัยจากจาริต

พอได้ออกาสเธอก็ต่อหมายเลขของชายหนุ่ม

“ หยงจะไม่มาเจอคุณสักพักนะคะ คุณระ ตอนนี้งานยุ่งมาก มั่นกรุ่นๆ ยังไงๆ อยู่ หยงรู้สึกไม่ค่อยดีเลย ”

“ มีปัญหาอะไรหรือคะ ”

“ คุณระรู้หรือเปล่าว่าเมษถูกซ้อมยับเยิน ต้องนอนให้น้ำเกลืออยู่ที่โรงพยาบาล เย็บหลายสิบเข็มแล้วยังกล้ำมเนื้อฉีกกระดูกซี่โครงหลายแห่ง ”

“ กุหลาบโทรศัพท์มาบอกแล้วครับ นี่ผมกำลังจะหาเวลาไปเยี่ยมอยู่เหมือนกัน แต่ว่าเรื่องนี้มันเกี่ยวกับคุณหยงยังไง ”

“ เหยาเค้าเชื่อว่าคุณริตเป็นคนทำเพราะหึงทัตทยา ”

ชื่อทัตทยาทำให้ชายหนุ่มชะงัก “ หรือครับ แล้วคุณหยงเชื่ออย่างนั้นหรือเปล่า ”

“ หยงไม่อยากจะเชื่อ คนอย่างนายจาริตไม่ลดตัวลงไปทำเรื่องแบบนั้นหรอก แล้วเขาก็ไม่พูดเรื่องนี้ออกมาสักคำเดียว ถ้าเขามีเรื่องกับทัตทยา หยงจะต้องเป็นคนแรกที่รู้ ” เธอพูดอย่างเชื่อมั่น

“ แต่คุณหยงก็กังวลใจอยู่เหมือนกันใช่ไหม ”

“ ก็ยัยเหยานั้นแหละมาทำให้หยงคิดมาก พอติดกับคุณริตเค้ากำลังมีปัญหา ท่าทางเครียดยิ่งกับเพิ่งไปฆ่าใครมาอย่างนั้นแหละ ทำให้หยงรู้สึกไม่ค่อยดี ”

รัทท์ กลับคิดว่า ปัญหาของจาริตคือการที่สินค้าที่เข้าท่าเรือถูกยึดและการเสียตลาดให้ ชรัมภ์ มากขึ้นทุกวัน หากจาริตรู้ว่าทัตทยาท้อง เขาอาจจะดีใจจนลืมทุกอย่างหมดก็เป็นได้

“ คงจะไม่ใช่ออย่างนั้นหรอกคะ คนรวยมากๆ ก็อย่างนี้ ไม่มีวันจะอยู่อย่างมีความสุขไปได้ อีกไม่กี่วันเขาอาจจะมิข่าวดีมาแจ้งให้คุณ หยง ช่วยดีใจด้วยก็ได้ ”

“ เอ๊ะ ข่าวดีอะไรหรือคะ ”

ชายหนุ่มได้แต่หัวเราะขึ้นๆ ทัตทยาท้องกับจาริต เขาไม่อยากจะพูดคำนั้นออกมาเลย

เขาวางหูโทรศัพท์หลังจากรำล้า ขมขึ้นกับการนิกภาพพ่อแม่ ลูกที่สุขสบายอยู่ในท่ามกลางเงินทอง ไม่ว่าทัตทยาจะเจ็บปวดหรือไม่ เธอก็เป็นฝ่ายตัดรอนเขา... ไบหน้าใส รอยยิ้มอ่อน และร่างบางที่อบอุ่นของเธอตามลลอกหลอน เขาต้องการให้พวกเธอเจ็บ เหตุใดคนที่เจ็บกลับกลายเป็นตัวเขาไปได้...

ชายหนุ่มไม่รู้ว่าในท่ามกลางความรู้สึกขมขื่นเกลียดชัง หญิงสาวที่เขานึกถึงด้วยความแค้นเคือง กำลังทุกข์ทรมานเพราะความเจ็บปวดที่ร่างกายกำลังบีบคั้นขับไล่ตัวอ่อนในครรภ์ซึ่งเป็นผลจากยาที่ถูกฉีดเข้าร่างกายในยามที่เธอไร้สติ.....